

[Arne Melchior]

Må jeg minde om, at Dansk Psykiatrisk Forening forleden dag kom med en udtalelse om, at man i Sovjetunionen krænger menneskerettighederne på det allergroveste ved at benytte psykiatri som menneskeundertrykkelse og som oppositionsundertrykkelse på en måde, der påkalder vor allerstørste afsky og vrede. Et land, der gør sådan inden for sine egne grænser, hvordan opererer det så ikke i Afghanistan?

Må jeg slutte af med at sige, at når udenrigsministeren håber, at den brede opbakning bag dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik må blive manifesteret også i dag og fremover, så er det et håb, CD deler, og uanset uenighed på enkelte punkter vil vi meget gerne medvirke til, at det skal forholde sig sådan.

Niels Helveg Petersen (RV):

Som flere talere har nævnt, har vi i tinget inden for den senere tid haft debat om forskellige udenrigspolitiske emner, om EF, om nedrustning. Vi har haft debatten om europæisk sikkerhedspolitik, bl.a. i forbindelse med Spaniens optagelse i NATO. Vi har haft en vigtig debat om Grønlands forhold til EF efter den grønlandske folkeafstemning. Der er ingen mening i at gå ind i disse vigtige områder igen. Jeg kan i det væsentlige tilslutte mig udenrigsministerens tale. Jeg er enig i det, der står. Andre talere har udtrykt det samme. Det hænger sammen med, at udenrigsministerens tale i formuleringerne er en korrekt, men langtfra kontroversiel redegørelse for den officielle danske udenrigspolitik.

Jeg skal gøre et par bemærkninger om to enkeltspørgsmål. Først Falklandskrisen, som jo optager sindene så stærkt i disse døgn og må gøre det. Det er en ulykkelig opskrining af begivenheder, hvor national prestige og regeringers overlevelse i begge lande har ført ind i en ond cirkel. Det eneste grundlag, der i øjeblikket kan skimtes for noget, der kan blive til en fredelig, en fredsskabende indsats, er sikkerhedsrådets vedtagelse nr. 502. Jeg vil godt, som også hr. Lasse Budtz gjorde det, sige, at hvis der inden for rammerne af FN-beslutninger er behov for dansk indsats på et tidspunkt til fredsbevarende opgaver eller andet i forbindelse med Falklandskrisen, så bør man fra dansk side selvsagt se positivt på noget sådant. Vi vil have en for-

pligtelse, hvis vi kan gøre nytte – inden for rammerne af FN-beslutningerne – til at være til rådighed.

Om Tyrkiet vil jeg gøre den bemærkning, at vi finder det vigtigt, at der lægges så stærkt pres som muligt på Tyrkiet for tilbagevenden til demokratiske tilstande. Tyrkiet er en allieret nation på det militære område, og det er vigtigt, at der lægges det yderste pres på Tyrkiet for tilbagevenden til demokratiske forhold. I den forbindelse vil jeg sige, at det er med ubehag, at vi i det radikale venstre har set USAs rolle i forhold til Tyrkiet i den seneste udvikling.

Jeg skal gøre nogle få bemærkninger om et par meget store emnekredse. Først det globale våbenkapløb, som har et fortvivlende omfang, og som ikke kun har et stort omfang, men som tilmed accelererer og stadig gør det. Vi oplever også i disse måneder, at talen om nedrustning accelererer både i Øst og i Vest. Det er, som om jo mere oprustningen øges, jo mere tales der om nedrustning.

Nu tales der om optagelse af de såkaldte START-forhandlinger, der tales om, at man skal sætte fart i drøftelserne om begrænsning af de konventionelle styrker i Europa, men handling har det skortet på, har man ikke set, og den meget tale om nedrustning hidtil er, så vidt man kan vurdere, ikke resultat af supermagternes eller andre stormagters reelle ønsker, men fremkaldt i meget væsentlig grad af folkelige bevægelser, som har vokset sig stærke i den vestlige del af verden inden for det sidste par år, og som nu både i USA og i Europa lægger stærkt pres på regeringerne for at tage skridt i retning af nedrustning og væk fra den stadige oprustning.

Der er uden tvivl i den vestlige del af verden, hos os og også i USA, sket noget, der kan betegnes som et sammenbrud for den opfattelse, at man købe sig mere sikkerhed, bare man køber sig flere våben, og at sikkerheden er des større, jo større våben man har.

I denne situation påhviler det et land som Danmark at gøre, hvad vi kan for at udnytte alle muligheder for at få realistiske nedrustningsbestrebelse i gang. Vi har med stor interesse set de forslag, som Palmekommissionen, der er bredt sammensat, er fremkommet med. Vi ønsker, at man fra dansk side aktivt skal tage del i den debat, aktivt skal virke for, at initiativer af den art kan se dagens lys.